

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I. — ZARZĄDZENIA

51. ZNIESIENIE WYDZIAŁU POLONII ZAGRANICĄ W DEPARTAMENCIE PRASY I INFORMACJI.
52. USTANOWIENIE WYDZIAŁU DO SPRAW POLONII ZAGRANICĄ W BIURZE KONSULARNYM.
53. REORGANIZACJA DEPARTAMENTU POLITYCZNEGO W MSZ.
54. O OBOWIĄZKU NADSYŁANIA WYKAZÓW OSÓB ZAMIESZKAŁYCH ZAGRANICĄ, KTÓRE UZYSKAŁY OBCE OBYWATELSTWO BEZ UPRZEDNIEGO OTRZYMANIA ZWOLNIENIA OD POWSZECHNEGO OBOWIĄZKU WOJSKOWEGO.

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY

55. ZEZWOLENIE NA PRZYWÓZ I SPROWADZANIE DO KRAJU DOLARÓW AMERYKAŃSKICH I ZŁOTA.
 56. PRZEKAZYWANIE PIENIĘDZY ZAGRANICĘ.
 57. OPIEKA NAD INWALIDAMI WOJENNYMI — REEMIGRANTAMI.
 58. ZMIANY W SIECI URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.
 59. ZMIANY PERSONALNE.
 60. ZMIANY ZARZĄDZONE PRZEŻ INNE MINISTERSTWA.
 61. ZEZWOLENIE NA PRZYJĘCIE ODZNACZEŃ CUDZOZIEMSKICH.
-
-

C Z E Ś Ć I

Z A R Z A D Z E N I A

51.

Zniesienie Wydziału Polonii Zagranicą w Departamencie Prasy i Informacji

GMO. 012/11/48 z dnia 14 maja 1948 r.

Z dniem 15 maja 1948 r. znoszę Wydział Polonii Zagranicą w Departamencie Prasy i Informacji.

Agendy zniesionego Wydziału przejmie nowo-ustanowiony Wydział do Spraw Polonii Zagranicą.

52.

Ustanowienie Wydziału do Spraw Polonii Zagranicą w Biurze Konsularnym.

GMO. 012/10/48 z dnia 14 maja 1948 r.

Ustanawiam z dniem 15 maja 1948 r. w ramach Biura Konsularnego Wydział do Spraw Polonii Zagranicą.

53.

Reorganizacja Departamentu Politycznego w MSZ.

GMO. 012/14/48 z dn. 17 czerwca 1948 r.

Z dniem 20 czerwca 1948 r. znoszę Departament Polityczny w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

W miejsce zniesionego Departamentu Politycznego ustanawiam z dniem 20 czerwca 1948 r. następujące jednostki organizacyjne:

- 1) DEPARTAMENT I z podziałem na:
 - a) Wydział Radziecki
 - b) Wydział Czechosłowacki
 - c) Wydział Naddunajski, obejmujący Jugosławię, Albanie, Węgry, Rumunię, Bułgarię i Grecję.
- 2) DEPARTAMENT II z podziałem na:
 - a) Wydział Romański, obejmujący Francję, Hiszpanię, Portugalię i Włochy.
 - b) Wydział Państw Beneluxu i Szwajcarię.
 - c) Wydział Skandynawski, obejmujący

Danię, Finlandię, Islandię, Norwegię i Szwecję.

- 3) DEPARTAMENT III z podziałem na:
 - a) Wydział Brytyjski, obejmujący Zjednoczone Królestwo wraz z Koloniami i Dominiami oprócz Kanady, Pakistanu, Hindustanu, Burmy i Cejlonu.
 - b) Wydział Ameryki Północnej, obejmujący Stany Zjednoczone Ameryki i Kanadę.
 - c) Wydział Ameryki Łacińskiej.
- 4) DEPARTAMENT IV z podziałem na:
 - a) Wydział Niemiecki I
 - b) Wydział Niemiecki II
 - c) Wydział Austriacki
- 5) Samodzielny Wydział Wschodni, obejmujący państwa Bliskiego, Środkowego i Dalekiego Wschodu.
- 6) Samodzielny Wydział Organizacji Międzynarodowych.

54.

O obowiązku nadsyłania wykazów osób zamieszkałych zagranicą, które uzyskały obce obywatelstwo bez uprzedniego otrzymania zwolnienia od powszechnego obowiązku wojskowego.

K. I — 340/9 z dnia 22 czerwca 1948 r.

W związku z zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 maja 1948 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, w sprawie zwalniania od powszechnego obowiązku wojskowego obywateli polskich stale zamieszkałych zagranicą, ubiegających się

o obce obywatelstwo, (Monitor Polski Nr 54, poz. 304 z dn. 12 czerwca 1948 r.), zarządzam co następuje:

1. W myśl postanowień zawartych w art. 11 ust. 6 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 220) i § 41 rozporządzenia wyko-

nawczego do tej ustawy (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 20, poz. 131) Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej względnie z Ministrem Ziem Odzyskanych — może z urzędu zwalniać od powszechnego obowiązku wojskowego osoby (grupy osób), które nabyły obce obywatelstwo mimo, że nie zostały uprzednio zwolnione od powszechnego obowiązku wojskowego w trybie przewidzianym w art. 11 ust. 3 cytowanej ustawy i w § 35 cytowanego rozporządzenia.

2. W celu umożliwienia Ministrowi Obrony Narodowej stosowania wyżej wymienionych przepisów, polecam kierownikom wszystkich urzędów konsularnych R. P. sporządzać według załączonego wzoru i przysyłać do Ministerstwa Obrony Narodowej — wykazy osób (grup osób) zamieszkałych zagranicą, o których urzędy konsularne dowiedziały się, że osoby te nabyły obce obywatelstwo bez uprzedniego otrzymania zwolnienia od powszechnego obowiązku wojskowego.

Nazwa i siedziba
urzędu konsularnego R. P.
Nr dziennika

Wzór:

W Y K A Z

osób, które uzyskały obce obywatelstwo bez otrzymania zwolnienia od powszechnego obowiązku wojskowego w trybie określonym w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220).

L. p.	Imię i nazwisko	Imiona rodziców	Data i miejsce urodzenia	Ostatnie miejsce zamieszkania w kraju	Miejsce zamieszkania za granicą	Wniosek urzędu konsularnego i uzasadnienie wniosku
1	2	3	4	5	6	7

(Siedziba urzędu konsularnego), dnia: 19 r.

Pieczęć okrągła

Kierownik Urzędu Konsularnego R. P.
(własnoręczny podpis)

Warszawa, dnia 15 lipca 1948 r.

Minister

(—) Zygmunt Modzelewski

C Z Ę Ś Ć II

K O M U N I K A T Y

55.

Zezwolenie na przewóz i sprowadzanie do kraju dolarów amerykańskich i złota.

D. A. I. R. 144/79 z dnia 26 czerwca 1948 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości uchwały generalne Komisji Nr 22/I, 25/I i 23/I z dnia 3 maja 1948 r.

Komisja Dewizowa

Warszawa, dnia 3 maja 1948 r.

Uchwała Generalna Nr 22/I.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 stycznia 1946 r. w sprawie zakazu sprowadzania z zagranicy zagranicznych i krajowych pieniędzy papierowych; Komisja Dewizowa zezwala — aż do odwołania — na przywóz z zagranicy w ruchu podróżnych, mających miejsce zamieszkania w kraju i repatriantów, zagranicznych pieniędzy papierowych do wysokości kwoty \$ am. 1000.— lub jej równowartości, określonej według cen kupna banknotów, płaconych przez Narodowy Bank Polski w dniu przyjazdu danej osoby — na jedną przyjeżdżającą do Polski osobę.

Równocześnie unieważnia się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 22 z dnia 17 grudnia 1946 r.

Komisja Dewizowa

Komisja Dewizowa

Warszawa, dnia 3 maja 1948 r.

Uchwała Generalna Nr 25/I.

Zezwala się generalnie — aż do odwołania — osobom fizycznym i prawnym, mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, na sprowadzanie z zagranicy do kraju zagranicznych pieniędzy papierowych w przesyłkach pocztowych do wysokości \$ am. 1.000.— lub jej równowartości, określonej według cen kupna banknotów, płaconych przez Narodowy Bank

Polski w dniu nadejścia przesyłki do polskiego urzędu pocztowego.

Równocześnie unieważnia się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 25 z dnia 18 lutego 1947 r.

Komisja Dewizowa

Komisja Dewizowa

Warszawa, dnia 3 maja 1948 r.

Uchwała Generalna Nr 23/I.

Zezwala się generalnie — aż do odwołania — osobom mającym miejsce zamieszkania w kraju oraz repatriantom na przywóz z zagranicy złota:

- a) w monetach, zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy, jak i niemających nigdzie obiegu ustawowego.
- b) w sztabach,
- c) w postaci odlewów,
- d) przedmiotów nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu,
- e) w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci,

jeżeli wartość wwożonego złota określona zgodnie z załączoną tabelą nie przekracza równowartości zł. 100.000.— na jedną przyjeżdżającą do Polski osobę.

Przywóz złota o wartości, przekraczającej zł. 100.000.— na jedną osobę, dopuszczalny jest pod warunkiem zgłoszenia i zarejestrowania wwożonego złota w granicznym urzędzie celnym, który zgłoszenie to winien podać do wiadomości Komisji Dewizowej. W zgłoszeniu należy oznaczyć rodzaj i wartość złota oraz nazwisko i adres w kraju osoby, przywożącej złoto.

Równocześnie unieważnia się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 23 z dnia 17 grudnia 1946 r.

Komisja Dewizowa

TABELA MONET ŻŁOTYCH

Obliczono przy stawce przeliczeniowej: 1 gram czystego złota

(1000 próby) = zł 450, 1100

Nazwa monety	Sztuka	Próba	Waga brutto w gramach	Najniższa dopuszczalna waga w gr.	Stawka przelicz. zł.
Szyling ang.	10	916 2)3	3,994	3,974	1.648,—
Funt ang.	1	916 2)3	7,988	7,943	3.296,—
Dol. amerykańskie	1	900	1,672	1,664	767,—
" " " " " "	2,5	"	4,1795	4,1586	1.693,—
" " " " " "	5	"	8,359	8,317	3.386,—
" " " " " "	10	"	16,718	16,635	6.772,—
" " " " " "	20	"	33,436	33,269	13.545,—
Ruble rosyjskie *)	5	"	4,301	4,2798	1.742,—
" " " " " "	7,5	"	6,451	6,4192	2.614,—
" " " " " "	10	"	8,602	8,5596	3.485,—
" " " " " "	15	"	12,903	12,8394	5.227,—
Unia łacińska **)	10	"	3,226	3,210	1.307,—
" " " " " "	20	"	6,452	6,419	2.613
" " " " " "	40	"	12,904	12,839	5.227,—
" " " " " "	50	"	16,129	16,048	6.534,—
" " " " " "	100	"	32,258	32,096	13.068,—
Marki niemieckie	10	"	3,9825	3,973	1.613,—
" " " " " "	20	"	7,96495	7,945	3.227,—
Korony austrijackie	10	"	3,3875	3,3706	1.372,—
" " " " " "	20	"	6,775	6,7412	2.745
Korony skandynawskie	5	"	2,240	2,229	907,—
" " " " " "	10	"	4,480	4,459	1.815,—
" " " " " "	20	"	8,961	8,916	3.630
Szylingi austr.	25	"	5,8811	5,8517	2.382,—
" " " " " "	100	"	23,5245	23,4069	9.530,—
Dukaty austr.-uog.	1	986 1)9	3,491	3,473	1.549,—
" " " " " "	4	"	13,964	13,892	6.197,—
Dukaty holend.	1	983	3,494	3,477	1.546,—
Florenty holend.	5	900	3,360	3,344	1.361,—
" " " " " "	10	"	6,720	6,687	2.722,—

*) 5 rubli przed reformą monet. hr. Witte z podobizną Aleksandra lub z napisem 1 złotnik 39 dolej należy przyjmować jako 7,5 rubli. 10 rubli d-tto i z napisem 2 złotnika 78 dolej — jako 15 rubli.

**) Franki szwajcarskie, francuskie i belgijskie.

U w a g a: Przy obliczaniu wartości monet nie objętych wykazem oraz złota nieprzerobionego we wszelkiej postaci należy przyjąć jako podstawę wagę ich 900 próby i przemnożyć przez stawkę przeliczeniową 1 gr. czystego złota (1000 próby) = zł. 450, 1100.

56.

Przekazywanie pieniędzy zagranicę.

D. A. I. R. 144/88 z dnia 24 czerwca 1948 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości Instrukcję Komisji Dewizowej z dnia 14 czerwca 1948 r. w sprawie trybu postępowania przy ubieganiu się o zezwolenie na przekazywanie pieniędzy zagranicę:

Komisja Dewizowa

Instrukcja.

I. Począwszy od dnia 1 lipca 1948 r. przekazy z tytułu zapłaty za towar na podstawie zleceń płatniczych Ministerstwa Przemysłu i Handlu będą wykonywane bez-

pośrednio przez banki dewizowe bez specjalnego zezwolenia Komisji Dewizowej z tym jednak, że o każdym przekazie wykonanym na podstawie zlecenia płatniczego banki winny zawiadomić tego samego dnia Ministerstwo Przemysłu i Handlu i Biuro Komisji Dewizowej, podając numer zlecenia płatniczego, jego sumę ogólną i kwotę wykonanego przekazu oraz beneficjenta.

II. Wnioski o przydział zagranicznych środków płatniczych na pokrycie kosztów podróży służbowych zagranicę winny być podpisywane przez osoby wyjeżdżające lub przez instytucje delegujące. Do wniosków takich winny być dołączone jako uzasadnienie konieczności wyjazdu pisma tych

Ministerstw lub urzędów centralnych, których budżety obejmują koszty podróży osób wyjeżdżających. W odniesieniu do podróży służbowych osób delegowanych przez przedsiębiorstwa wydzielone, pisma uzasadniające winny być podpisywane przez odpowiedzialnych kierowników tych przedsiębiorstw z akceptacją Ministerstwa, które sprawuje nadzór nad przedsiębiorstwem.

Wnioski o przydział zagranicznych środków płatniczych na pokrycie płatności z wszelkich innych tytułów poza wyżej wymienionymi, winny być przy dołączeniu wymaganych dokumentów podpisywane przez Ministerstwa lub urzędy centralne, których budżety te płatności obejmują; w odniesieniu do przedsiębiorstw wydzielonych — przez odpowiedzialnych kierowników tych przedsiębiorstw z akceptacją Ministerstwa, które sprawuje nadzór nad przedsiębiorstwem.

Pisma uzasadniające Ministerstw winny być podpisywane przez Ministrów lub Podsekretarzy Stanu.

III. Tego rodzaju wnioski pochodzące od resortów i instytucji państwowych z terenu m. st. Warszawy wpływają, począwszy od dnia 15 czerwca 1948 r. bezpośrednio do Biura Komisji Dewizowej. Wnioski te będą zaopatrywane bieżącym numerem Biura Komisji Dewizowej.

Decyzje Komisji Dewizowej będą doręczane względnie przesyłane przez Biuro Komisji Dewizowej bezpośrednio instytucjom podawczym za specyfikacją numerów decyzji.

IV. Wnioski o przydział zagranicznych środków płatniczych dla przedsiębiorstw i

osób prywatnych na terenie m. st. Warszawy mogą wpływać poczynając od 15 czerwca 1948 r. do Biura Komisji Dewizowej za pośrednictwem banków dewizowych bądź też bezpośrednio.

O ile wnioskodawca w składanym bezpośrednio wniosku nie wskaże banku, który ma wykonać decyzję Komisji Dewizowej, Biuro Komisji Dewizowej będzie przysyłać decyzje Komisji Dewizowej Bankowi Handlowemu w Warszawie do wykonania.

Narodowy Bank Polski, Wydział Walutowy nie przyjmuje i nie rejestruje żadnych wniosków o przydział zagranicznych środków płatniczych, natomiast będzie wykonywał — tak jak dotychczas — wszelkie decyzje Komisji Dewizowej.

V. Wszelkie wnioski pochodzące od urzędów instytucji zarówno państwowych jak spółdzielczych, społecznych, samorządowych i prywatnych oraz od osób prywatnych z poza Warszawy wpływają do Biura Komisji Dewizowej — tak jak dotychczas — przez oddziały Narodowego Banku Polskiego lub banki dewizowe.

Decyzje Komisji Dewizowej będą przez Biuro Komisji Dewizowej przesyłane oddónym bankom podawczym.

VI. Odnośnie sprawozdawczości dotyczącej realizacji decyzji Komisji Dewizowej będzie wydana osobna instrukcja.

VII. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1948 r.

Komisja Dewizowa

Warszawa, dnia 14 czerwca 1948 r.

57.

Opieka nad inwalidami wojennymi — reemigrantami

K. I — 27281/45 z dnia 23 czerwca 1948 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości okólnik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Nr 56/48 z dnia 19 maja 1948 r.

Pismo Okólne Nr 56/48

**Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej
Główny Urząd Inwalidzki**

z dnia 19 maja 1948 r.

w sprawie opieki nad inwalidami wojennymi — reemigrantami.

Do

Okręgowych i Obwodowych Urzędów Inwalidzkich.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej —
Główny Urząd Inwalidzki — zawiadamia, że

osoby, które doznały uszkodzenia zdrowia w armiach państw obcych po 1 sierpnia 1914 r. i były uprawnione do zaopatrzenia inwalidzkiego w tych państwach, a obecnie zostały repatriowane na teren Rzeczypospolitej Polskiej, będą objęte przepisami ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim. Odpowiednia nowela jest w toku opracowywania.

W związku z powyższym pismo okólne Ministerstwa z dn. 7 listopada 1946 r. Nr 2081/GUI/46 w sprawie pieniężnej pomocy doraźnej dla osób uprawnionych do zaopatrzenia inwalidzkiego ma analogiczne zastosowanie do wyż. wymienionych osób.

Za Prezesa

Głównego Urzędu Inwalidzkiego
Mgr. E. Bednarowicz

58.

Zmiany w sieci urzędów zagranicznych R. P.

Urzędy ustanowione:

NIEMCY.

Konsulat R. P. we Frankfurcie n'Menam — z dniem 1 marca 1948 r. z kompetencją terytorialną na prowincję Hesja (Hessen).

Konsulat R. P. we Frankfurcie n'Menam podlega szefowi Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie.

Konsulat Generalny R. P. we Frankfurcie n'Menam — z dniem 1 czerwca 1948 r. z kompetencją terytorialną na prowincję Hesja i Wirtembergia — Badenia (Hessen, Württemberg — Baden), zamiast dotychczas istniejącego Konsulatu R. P. z kompetencją terytorialną na prowincję Hesja (Hessen).

Konsulat Generalny we Frankfurcie n'Me-

nem podlega szefowi Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie.

Konsulat R. P. w Hannoverze — z dniem 1 marca 1948 r. z kompetencją terytorialną na prowincję Dolna Saksonia (Niedersachsen).

Konsulat R. P. w Hannoverze podlega szefowi Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie.

Konsulat R. P. w Hamburgu — z dniem 1 marca 1948 r. z kompetencją terytorialną na prowincję Schlezwig — Holstein.

Konsulat R. P. w Hamburgu podlega szefowi Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie.

Rozszerzenie kompetencji terytorialnej.

Konsulat R. P. w Hamburgu — z dniem 1 lipca 1948 r. rozszerzono kompetencję terytorialną na Hamburg i Breme.

59.

Zmiany personalne w urzędzie centralnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych i w urzędach podległych (w okresie maj — lipiec 1948 r.)

Mianowani dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej:

Krajewski Aleksander — radca w Ministerstwie Spraw Zagranicznych — posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym R. P. przy królu Belgów w Brukseli, z dniem 7 czerwca 1948 r.

Mianowani w centrali M. S. Z.:

Lapter Karol — naczelnik wydziału w MSZ — naczelnikiem Samodzielnego Wydziału Organizacji Międzynarodowych z dniem 1 lipca 1948 r.

Słuczkański Edward — naczelnik wydziału w MSZ — naczelnikiem Samodzielnego Wydziału Wschodniego z dniem 1 lipca 1948 r.

Sobierajski Wiesław — naczelnik wydziału w MSZ — dyrektorem Departamentu I z dniem 1 lipca 1948 r.

Wierna Maria — naczelnik wydziału w MSZ — dyrektorem Departamentu IV z dniem 1 lipca 1948 r.

Dr. Żebrowski Tadeusz — wicedyrektor w MSZ — dyrektorem Departamentu III z dniem 1 lipca 1948 r.

Przydzieleni:

Barszcz Bolesław — radca w MSZ — do Departamentu IV z dniem 1 lipca 1948 r.

Radziwanowski Władysław — radca w MSZ — do Biura Konsularnego z dniem 1 maja 1948 r.

Wiśniewski Jan — referendarz w MSZ — do dyspozycji Biura Personalnego z dniem 1 czerwca 1948 r.

Zmysłowski Adam — radca w MSZ — do Wydziału Łączności z dniem 1 lipca 1948 r.

Przeniesieni:

Bazyłak Stanisław — referendarz w MSZ — do Ekspedytu Kurjerskiego z dniem 18 czerwca 1948 r.

Janicka Zofia — referendarz w MSZ — do Wydziału Południowo - Wschodniego z dniem 1 czerwca 1948 r.

Wink Włodzimierz — referendarz w MSZ — do Sekretariatu Generalnego z dniem 1 maja 1948 r.

Mianowani na stanowiska w urzędach zagranicznych:

Czajka Władysław — I-y sekretarz Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro — I-ym Sekretarzem Poselstwa R. P. w Buenos Aires z dniem 15 lipca 1948 r.

Przydzieleni:

Dworkin Euzebiusz — I-y sekretarz Poselstwa R. P. w Buenos Aires — I-ym Sekretarzem Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro z dniem 15 lipca 1948 r.

dr. Holender Edward — pracownik kontraktowy w Ambasadzie R. P. w Bukareszcie — attache Ambasady R. P. w Bukareszcie z dniem 1 lipca 1948 r.

dr. Jaśkiewicz Stefan — pracownik kontraktowy w MSZ — II-im sekretarzem Polskiej Misji Politycznej w Wiedniu z dniem 1 lipca 1948 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego,

Langer Bronisław — pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym R. P. w Chicago — attache konsularnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Chicago z dniem 1 lipca 1948 r.

Markowski Eugeniusz — korespondent Polskiej Agencji Prasowej w Rzymie — I-ym sekretarzem Ambasady R. P. w Rzymie z dniem 1 czerwca 1948 r.

Prokopcow Stanisław — podreferendarz w MSZ — attache konsularnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Zagrzebiu z dniem 1 lipca 1948 r.

Ruciński Bogusław — pracownik kontraktowy w MSZ — attache prasowym w Poselstwie R. P. w Kopenhadze z dniem 1 lipca 1948 r.

Staniszewski Marian — pracownik kontraktowy w Konsulacie R. P. w Dusseldorfie — wicekonsulem w Konsulacie RP w Dusseldorfie z dniem 1 czerwca 1948 r.

Stroynowski Juliusz — II sekretarzem w Ambasadzie R. P. w Rzymie z dniem 1 sierpnia 1948 r.

Zembrzuski Mieczysław — szef Polskiej Misji Wojskowej we Frankfurcie n/Menem — konsulem R. P. w Konsulacie Generalnym R. P. we Frankfurcie n/Menem z dniem 1 czerwca 1948 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego R. P. we Frankfurcie n/Menem.

Otrzymali powierzenie pełnienia obowiązków:

Rybiński Czesław — II sekretarz Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro — kierownika Wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro — z dniem 15 czerwca 1948 r.

Zyliński Stanisław — II sekretarz w Ambasadzie R. P. w Bukareszcie kierownika Wydziału Konsularnego Ambasady R. P. w Bukareszcie.

Otrzymali prawo używania tytułów:

Zembrzuski Mieczysław — konsul R. P., kierownik Konsulatu Generalnego R. P. we Frankfurcie n/Menem — Konsula Generalnego ad personam z dniem 15 czerwca 1948 r.

Odwołani do Centrali MSZ:

inż. Asz Edward — wicekonsul w Agencji Konsularnej R. P. w Damaszku — z dniem 31 maja 1948 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem w dyspozycji Biura Personalnego.

Barszcz Bolesław — I sekretarz Ambasady R. P. w Rzymie — z dniem 31 maja 1948 r. z równoczesnym mianowaniem radcą w dyspozycji Biura Personalnego.

Burkacki Ignacy — II sekretarz Ambasady R. P. w Rzymie — z dniem 1 lipca 1948 r. z równoczesnym mianowaniem radcą w dyspozycji Biura Personalnego.

Hubert Stefan — II sekretarz Ambasady R. P. w Bukareszcie — z dniem 1 lipca 1948 r. z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Halberczyński Józef — prow. starszy woźny w Konsulacie Generalnym R. P. w Rzymie — z dniem 1 lipca 1948 r. z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Niziński Janusz — attache prasowy w Poselstwie R. P. w Kopenhadze — z dniem 16 lipca 1948 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem w dyspozycji Biura Personalnego.

mgr. Zagórski Jerzy — attache kulturalny w Ambasadzie R. P. w Paryżu — z dniem 1 lipca 1948 r. z równoczesnym mianowaniem radcą w dyspozycji Biura Personalnego.

Zmysłowski Adam — radca MSZ na urlopie bezpłatnym — pracownik kontraktowy w Poselstwie R. P. w Bernie — z dniem 1 lipca 1948 r. z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Otrzymali przesunięcie terminu odwołania:

Okoński Władysław — attache konsularny w Konsulacie Generalnym w

Stambule z dnia 16 kwietnia na dzień 16 czerwca 1948 r.

Szeworski Adam — attaché Ambasady R. P. w Paryżu — z dnia 30 kwietnia na dzień 31 maja 1948 r.

mgr. Zagórski Jerzy — attaché kulturalny w Ambasadzie R. P. w Paryżu — z dnia 30 czerwca na dzień 31 sierpnia 1948 r.

Otrzymali urlop bezpłatny:

Gindrych Janina — referendarz w MSZ od dnia 1 czerwca 1948 r. do dnia 31 sierpnia 1948 r.

Iwińska Halina — podreferendarz w MSZ — od dnia 1 czerwca 1948 r. do dnia 31 października 1948 r.

Otrzymali przedłużenie urlopu bezpłatnego:

dr. Jarociński Bogdan — radca w MSZ na urlopie bezpłatnym — do dnia 31 grudnia 1948 r.

Michalska Irena — attaché prasowy w Poselstwie R. P. w Sztokholmie, na urlopie bezpłatnym — do dnia 31 lipca 1948 r.

Rostkowski Ludwik — referendarz

w MSZ na urlopie bezpłatnym — do dnia 31 grudnia 1948 r.

Zwolnieni ze służby w MSZ:

Bazylak Stanisław — referendarz w MSZ z dniem 30 września 1948 r. ze zwolnieniem od pełnienia obowiązków służbowych z dniem 30 czerwca 1948 r.

Dębicka Halina — podreferendarz w MSZ — z dniem 1 czerwca 1948 r. — na własną prośbę.

Markowski Stanisław — wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Londynie — z dniem 30 czerwca 1948 r.

Oskierko Anna Irena — wicedyrektor Biura Personalnego w MSZ — z dniem 31 lipca 1948 r. — na własną prośbę.

Raczyński Stefan Jerzy — podreferendarz w MSZ — z dniem 12 lutego 1948 r.

Wiśniewski Jan — referendarz w MSZ — z dniem 30 września 1948 r. ze zwolnieniem od pełnienia obowiązków służbowych z dniem 30 czerwca 1948 r.

60.

Zmiany zarządzone przez inne ministerstwa:

płk. Alef-Boikowiak — mianowany z dniem 15 lipca 1948 r. attaché wojskowym przy Ambasadzie R. P. w Belgradzie. Pismo ministra obrony narodowej Nr 45/Z/48/Dr. z dnia 1 lipca 1948 r.

płk. Bron Michał — odwołany z dniem 15 lipca 1948 r. ze stanowiska attaché wojskowego przy Ambasadzie R. P. w Belgradzie. Pismo ministra obrony narodowej Nr 46/Z/48/Dr. z dnia 1 lipca 1948 r.

ppłk. Krzywicki Jan — mianowany pełniącym obowiązki attaché wojskowego przy Ambasadzie R. P. w Rzymie. Pi-

smo ministra obrony narodowej Nr 39/Z/48/Dz., z dnia 17 czerwca 1948 r.

mjr. Kurz Edmund — odwołany z dniem 10 lipca 1948 r. ze stanowiska zastępcy attaché wojskowego przy Ambasadzie R. P. w Londynie. Pismo ministra obrony narodowej Nr 41/Z/48/Dz., z dnia 17 czerwca 1948 r.

ppłk. Rózen-Zawadzki — odwołany z dniem 1 lipca 1948 r. ze stanowiska attaché wojskowego, morskiego i lotniczego przy Ambasadzie R. P. w Rzymie. Pismo ministra obrony narodowej Nr 38/Z/48/Dz., z dnia 17 czerwca 1948 r.

61.

Zezwolenie na przyjęcie odznaczeń cudzoziemskich:

P. D. 846/48 z dnia 10 lipca 1948 r. Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 24 lutego 1948 r. udzielił zezwolenia na przyjęcie i noszenie:

Adamowi Ostrowskiemu, posłowi R. P. w Sztokholmie — krzyża wielkiego szwedzkiego orderu Gwiazdy Polarnej.

Warszawa, dnia 15 lipca 1948 r.

wz Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) Franciszka Janiszewska

Redakcja i Administracja

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Gabinet Ministra — Warszawa, Aleja I Armii W. P. Nr 23.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3, 700. Zam. 1660. B-56769.